

De kater in het nauw

Toneelspel in twee bedrijven

door

LUC VANDAELE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KATER IN HET NAUW** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUC VANDAELE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ed - hoofdrol, een man van een jaar of 35

Lea - hoofdrol, zij is een stuk jonger dan Ed

Tom - ploegbaas, ongeveer zo oud als Lea

Fred - de 'sterke man' van het gezelschap

Bob - een collega

Cees - de ouderdomsdeken, een jaar of 60

Roodkapje. Lea wordt Roodkapje genoemd, omwille van haar rode haren, de kleur van haar hoofddoek, haar meisjesachtig voorkomen en onschuld... Een blonde actrice kunnen we natuurlijk *Sneeuwwitje* noemen, maar met brunettes en zwartharige schonen ligt dat iets moeilijker. Men vindt er wel iets op...

DECOR:

Er is één locatie: de barak waarin de mannen wonen. Er zijn minstens vijf bedden voorzien, kastjes, een schap, enkele stoelen en/of kratten, een tafel. Er is een deur en een venster.

ATTRIBUTEN:

Op een tafeltje of schap een onderdeel van een automotor (alternator). Verdere attributen zijn: (vrij grote) kist, gereedschap, een vod, veegborstel, spel speelkaarten, een krat pils voorzien van enkele flesjes, flesopener, mokken, thermos koffie, koeken, sigaretten (uit chocola), brieven, papier (karikatuur van Tom), duimspijkers of een ander hechtmiddel, schrijfgerief, een krant, pakketje, een waaier bankbriefjes, visitekaartje, portefeuille, de nodige kledingstukken en knapzakken, schoenpoetsgerief (eventueel), een pistool.

DE KAARTTRUC:

De truc is een bestaande truc. De goochelaar kijkt stiekem naar de onderste kaart van het spel kaarten en begint daarop de kaarten te

schudden, maar wel op een manier die men 'vals schudden' noemt: de onderste, gekende kaart blijft nl. op haar plaats. De laatste keer dat men schudt brengt men die kaart helemaal naar boven, zodat zij de topkaart van het spel wordt. Nu vraagt de goochelaar aan zijn publiek om het spel kaarten te couperen. We krijgen nu twee stapeltjes en van een ervan is – zie boven - de topkaart gekend. De goochelaar vraagt om de topkaart van het andere stapeltje om te draaien, doet alsof hij nadenkt en 'raadt' de topkaart van het andere stapeltje. Dit wekt de indruk alsof hij via de ene topkaart de andere kan raden, terwijl hij reeds van bij het begin wist om welke kaart het ging. Het maakt wel indruk. Men kan uiteraard een andere truc opvoeren.

EERSTE BEDRIJF

Tom is bezig met (onderdelen van) een automotor (vb. een alternator). Lea op. Ze verrast hem en slaat haar armen om hem heen.

LEA: Tommie schat!

TOM: Ik heb je al gezegd dat ik daar niet van hou, dat je me zo noemt.

LEA: Oei, zijn we lichtgeraakt vandaag? Geef het vrouwtje eens een kusje.

TOM: Niet doen Lea, straks komt er iemand binnen. *(ze laat hem teleurgesteld los)*

LEA: Ik houd het niet lang meer vol om op die manier te leven, Tom. Het lijkt wel alsof wij misdadigers zijn. Maar je hebt gelijk. Als de ouwe het wist gooide hij mij op slag op straat, zo jaloers als hij is. Nou ja, bij wijze van spreken natuurlijk, want vanuit die rolstoel kan hij alleen bevelen geven en janken dat hij naar het toilet moet. Tjonge, ik vraag mij soms af waarom ik met die oude knar getrouwd ben.

TOM: Voor het geld, Lea, voor het geld. *(gooit zijn gereedschap opzij)* Verdomd, dat krenge is nu al voor de zesde keer stuk. *(neemt een vod en veegt er zijn handen aan af)*

LEA: Wat wil je? Die bak is vijftien jaar oud. Je bent dringend aan een nieuwe wagen toe.

TOM: Weet jij wat dat kost, een nieuwe Chevy? *(Chevy = koosnaam voor Chevrolet)*

LEA: Geduld, schat, jouw tijd komt nog wel. Als de ouwe dood is komt alles in orde.

TOM: O Lea! Jij hebt soms van die weerzinwekkende gedachten. Maar ik houd er wel van als je zo verschrikkelijk grof en gemeen bent. *(grijpt haar opeens vast)* Je bent verdorven, Lea, door en door en dat maakt me wild.

LEA: Als ik niet zo verdorven was, dan hadden we niet zo'n leuke tijd samen. Bovendien ken jij er ook wat van. Als Conrad eens wist dat zijn beste man... Hij schoot je dood, neem dat van mij aan.

TOM: O Lea, je maakt me wild. *(kust haar onstuimig. Er klinken stemmen en ze laten elkaar los en geven zich een houding om niets te laten merken, maar er komt niemand binnen en de stemmen sterven weg. De sfeer is opeens ernstig)* De ouwe kan nog lang leven, weet je. Dat hij in een rolstoel zit maakt niets uit.

LEA: Ik ben er mij maar al te zeer van bewust, Tom. Maar van de andere kant kan hij ons niet veel maken. Hij kan het huis niet alleen uit en als er niemand zijn mond opendoet komt hij nooit te weten wat

er gaande is. En waarom zouden de anderen praten? Zolang er geen geld mee te verdienen valt kan het hen toch geen bal schelen wat wij uitspoken.

TOM: Cees. Hij en de ouwe zijn beste maatjes. Ik vertrouw hem voor geen cent. Hij verstaat de kunst iemand naar de mond te praten, maar van zogauw men zijn hielen heeft gelicht... Vorige week is hij in huis geweest. Toen jij naar het dorp was.

LEA: Dat meen je niet.

TOM: Conrad heeft er dus niks van gezegd?

LEA: Nee.

TOM: Zie je wel. We moeten voorzichtig zijn. Ik heb geen zin mijn job te verliezen. En jou erbij.

LEA: Wees maar niet bang. Zo ver laat ik het niet komen. Cees weet gegarandeerd niets. Ze hebben misschien gewoon samen een glas cider gedronken. Dat deden ze vroeger altijd, vóór het ongeluk.

TOM: Toch geeft het te denken dat hij niets gezegd heeft.

LEA: Conrad was nooit een prater. En de laatste tijd zegt hij steeds minder.

TOM: Zie je wel. Hij weet het.

LEA: Nee, het heeft ermee te maken dat we sinds enige tijd apart slapen. Ik bedoel: ik slaap nog altijd in het grote bed, maar hij komt zijn rolstoel niet meer uit. Hij zit hele nachten aan zijn bureau te werken of voor de televisie en 's morgens vind ik hem ingedommeld en als ik hem vraag wanneer hij komt slapen, antwoordt hij dat het toch geen zin heeft en dat ik mijn heil maar ergens anders moet zoeken. De sukkel. Wat denkt hij wel? Alsof het mij daar om te doen is. Als we geen verpleegster hadden, ik had hem al lang laten zitten.

TOM: Misschien wil hij je testen?

LEA: Ach, wij hebben elkaar gewoon niets meer te vertellen. En eigenlijk spijt me dat niet. Het maakt het net allemaal veel gemakkelijker. Soms vraag ik me af waarom ik deze negorij niet achterlaat en ergens in de stad een nieuw leven begin. Samen met jou. Maar ik heb geen zin om terug van nul te beginnen. Het heeft mij allemaal te veel moeite gekost. Bovendien heb ik recht op minstens de helft van de zaak en dat laat ik niet schieten. Maak je dus maar geen zorgen, schat, alles komt in orde. We moeten alleen een beetje geduld hebben.

TOM: Dat zeg je nu telkens weer.

LEA: Ach, je weet nooit wat er uit de lucht valt.

TOM: Dat zeg je nou óók telkens weer. Ik wil je niet verliezen, Lea.

LEA: Toe, wees maar niet bang. Kusje. *(ze willen kussen, maar er klinken weer stemmen. Lea en Tom spitsen de oren, maar de*

stemmen sterven weg) Ik ga. Straks komen de mannen terug van het ontbijt en ze moeten ons niet samen zien. *(ze kussen elkaar vluchtig)* Wees maar niet ongerust, schat. *(ze rept zich naar de deur, draait zich om)* Kom je over een minuut of tien naar het schuurtje? Ik heb daar iets tegen zwartgalligheid.

TOM: Jij bent onverbeterlijk, Lea.

LEA: *(schalks)* Ja hé. Wacht niet te lang, Tommie. *(Tom gooit speels een vod naar Lea en zij gaat lachend af. Tom is nu weer bezig met de automotor. Even later komt Ed op. Tom staat met zijn rug naar hem gekeerd en merkt hem niet op. Ed klopt aan)*

ED: De anderen hebben gezegd dat ik hier moest zijn. Jij bent de ploegbaas, neem ik aan?

TOM: Ja. En jij?

ED: Ed Olsen.

TOM: Je komt toch geen werk zoeken?

ED: Men zei dat er werk zat is tegenwoordig.

TOM: Men zegt zo veel. Jij bent de vierde al deze week. Maar er is inderdaad werk zat en misschien neem ik je wel in dienst. Wat heb je zoal gedaan?

ED: Het een en het ander. Ik bedoel: ik heb in een frituur gewerkt, en in een kistenfabriek, en in een garage.

TOM: Wij doen bosarbeid. Zwaarder werk bestaat niet. Geef mij één reden waarom ik jou in dienst zou nemen.

ED: *(wijst naar de motor)* Problemen? Ik kan die dingen repareren.

TOM: Hm, je mag er straks eens naar kijken. Kun je met een motorzaag overweg?

ED: Dat gaat.

TOM: Dat gaat. En met een boomhaak? Heb je al met een bostractor gereden?

ED: Met een quad.

TOM: Een quad is geen bostractor. Geen last van je rug? Laat me je handen zien. Hm. Je kunt morgenochtend beginnen. Maar ik schrijf je niet in. Te veel rompslomp. Je krijgt tien euro zwart in het handje en geen haan die er naar kraait. Bovendien krijg je de kost toe en dat is mooi meegenomen want de vrouw van de baas kookt als de beste. Wat denk je ervan?

ED: Lijkt mij redelijk.

TOM: Ik wist dat we op dezelfde lijn zaten. Heb je al ontbeten?

ED: Eigenlijk niet. Ik had de nachttrein en het stationsbuffet was gesloten.

TOM: Je kunt bij Cees om een kop koffie gaan. Waar logeer je? In het dorp?

ED: Niet echt.

TOM: Nee dus. Je kunt hier overnachten. Dat is goedkoper dan in een herberg en praktischer ook want we beginnen vroeg en laatkomers worden niet geduld. Afgesproken?

ED: Afgesproken. *(ze geven elkaar een hand)*

TOM: Eén ding nog: geen alcohol tijdens het werk.

ED: Geen probleem, baas.

TOM: Zeg maar Tom. *(kijkt op zijn horloge)* De mannen zullen zo terug zijn. Cees zal je wegwijs maken. Schenk voor de rest niet te veel aandacht aan hem. *(tikt met een vinger tegen zijn slaap)* Waarom de oude hem in dienst houdt is mij een raadsel. Maar zeg eens, je hebt toch niet *gezeten*, hé?

ED: Ik? Nee...

TOM: Ik bedoel maar: hier hebben we een hekel aan problemen. Of aan de mensen die ze veroorzaken. We zien elkaar nog wel. *(Tom af)*

Ed deponeert zijn knapzak op Freds bed. Hij gaat wat afzijdig staan en fatsoeneert zijn kleren of zo. Bob en Fred komen lachend of babbelend binnen en ze merken Ed niet meteen op.

FRED: *(vertelt bij het binnenkomen de pointe van een schuine mop)* ...zegt hij tegen die neger: de mijne is nog niet zo lang als de jouwe, maar hij heeft toch al dezelfde kleur! Hahaha! *(zichzelf onderbrekend)* Wie heeft zijn spullen op mijn bed gelegd?

ED: Sorry, ik wist niet dat het uw bed was.

BOB: Nee maar, een nieuwe. Wat zei ik, Fred, ze komen en ze gaan. *(zich voorstellend)* Hallo, ik ben Bob.

FRED: En ik ben Fred. We hebben elkaar daarnet op het erf gezien toch? Welkom bij de firma, zou ik zo zeggen. Hoe heet je?

ED: Ed Olsen. Sorry, maar ik wist echt niet dat het jouw bed was. *(pakt zijn knapzak)*

FRED: Geeft niet. Het bed in de hoek is nog vrij. Als je tenminste niets tegen vlooiën hebt. Je blijft hier overnachten neem ik aan?

ED: Zo heb ik het toch begrepen.

BOB: Heb je al ontbeten? Je moet straks maar een mok koffie aan Cees vragen. Ken je Cees? Je zult hem snel genoeg leren kennen. *(tikt met een vinger tegen zijn slaap. Ed gooit zijn knapzak op het vrije bed)*

FRED: Haal er de waardevolle zaken uit als je weggaat. Je moet de kat niet op het spek binden. Vorige week nog hadden we zo eentje met lange vingers. Nu, hij werkt hier intussen niet meer.

BOB: Nee, ze komen en ze gaan.

FRED: Zeg eens, heb jij geen andere schoenen? Zo kun je het bos niet in. Welke maat heb je?

ED: Vijfenvestig.

FRED: Je kunt een paar van mij lenen.

BOB: *(tegen Ed, samenzweerderig)* Zou ik niet doen, man. Die kerel heeft de ergste zweetvoeten van het zuiden.

FRED: Wel, mijn voeten zweten misschien wel, maar jouw lul heeft het pleuris. *(Fred en Bob geven elkaar een por en ze lachen)* Ik zal je tegen morgen een paar van mij lenen. En dan kun je na het werk naar de bazaar in het dorp om een stel nieuwe. Ze zijn niet goedkoop, maar van allerbeste kwaliteit en dat is wat telt. *(Bob en Fred zijn intussen op hun bedden gaan liggen. Fred steekt een sigaret tussen de lippen en Bob kijkt brieven in)* Waar kom je vandaan, Ed? Ach, het gaat mij geen moer aan. We komen allemaal ergens vandaan en we hebben allemaal ons verhaal. Een sigaret?

ED: Dank je, ik ben gestopt.

BOB: Gelijk heb je! Ik ben ook gestopt. 't Is een vieze gewoonte.

FRED: Onzin. Kan helemaal geen kwaad. Mijn grootvader rookte elke dag een pakje en hij is negentig geworden. Of was het tachtig? Nicotine is een ontsmettingsmiddel. Rokers hebben zelden een infectie van de luchtwegen. Trek dat maar na. *(Fred steekt de sigaret volledig in zijn mond en begint er op te pruimen. Hij merkt Eds blik en grijnst. (voor de niet-rokers: er bestaan ook sigaretten uit chocola)* Ik heb nog in een kolenmijn gewerkt en daar mocht je natuurlijk niet roken. Dus we behielpen ons op die manier. In het begin smaakt het vreemd, maar daarna valt het best mee. Een beetje zoals het dragen van klompen.

BOB: Ik wist niet dat klompen een smaak hadden.

FRED: Ik bedoel dat in het begin je voeten zeer doen, maar naderhand heb je er geen last meer van en is het de normaalste zaak van de wereld geworden. Met tabak pruimen is het net zo. Flesje bier? *(reikt naar een flesje bier in de krat naast zijn bed)*

ED: Nee, ik ben gestopt met drinken.

FRED: Ook al? Gezellig is toch anders... De fijnste job die ik heb gehad was in een brouwerij. Aan bier geen nood. Zalig.

BOB: Waarom ben je er dan weggegaan?

FRED: De zaak ging failliet. De baas dronk er meer dan hij er verkocht. *(ze lachen. Fred ontkurkt zijn flesje en drinkt met gulzige teugen. Cees komt intussen binnen. Hij heeft een thermoskan koffie bij, en enkele broodjes en een mok. Fred tegen Ed)* Zeg eens vriend, je rookt niet, je drinkt niet... Je neukt toch wel? *(Fred en Bob barsten in lachen uit)*

CEES: Trek het je niet aan, man, die kerels kennen niets anders dan schunnige praat. Ik ben Cesar, kortweg Cees. En jij moet Ed Olsen

zijn. Welkom bij de firma. Hoe gaat het?

ED: Zoals u ziet. Dank je.

FRED: (*tegen Cees*) Dus omdat jij hem niet meer recht kunt krijgen mogen we geen grapjes maken?

CEES: Onnozelaar! Koffie, Ed? Ik mag toch *Ed* zeggen?

ED: Geen probleem. Koffie graag.

CEES: (*schenkt koffie uit*) Een broodje? Het zijn de laatste. We hebben nog een met kaas en een met ham. (*reikt hem de broodjes aan*)

ED: Dank u wel.

FRED: Een goede raad, Ed: blijf van die met ham af. Als ik niet beter wist dan zou ik denken dat het broodjes aap zijn.

CEES: Jij weet natuurlijk hoe een broodje aap eruitziet.

FRED: Natuurlijk. Vergeet niet dat ik in Afrika gewoond heb. Een gevilde aap ziet eruit als een kind. Het smaakt naar wildzwijn. Maar een broodje aap is nog niks. Een broodje *mens*, dat is pas heikel.

BOB: Heb jij werkelijk mensenvlees gegeten?

FRED: Het scheelde toch niet veel.

CEES: Hoor hem, de fantast.

FRED: Waarom zou ik fantaseren? In Zwart Afrika worden nog koppen gesneld. Bovendien, als je honger hebt vreet je alles.

CEES: Ik ga nog liever dood dan zoiets over mijn lippen te krijgen.

FRED: Als je niks anders hebt vreet je het als peperkoek.

BOB: Tijdens de oorlog vraten de mensen wel kattenvlees.

CEES: De gedachte alleen al. Het is gewoon walgelijk.

FRED: Nou ja, ik ze me ook niet meteen met overgave mijn tanden zetten in zo'n oude kraker als jij, maar in de *vol-au-vent* zou je niet misstaan. (*vol-au-vent*: pastei van bladerdeeg met fijn gesneden vlees gevuld)

CEES: Ach, lazer op. (*Cees neemt een borstel en begint de vloer aan te vegen. Intussen tast Ed gretig toe*)

BOB: (*tegen Ed*) Tjonge, heb jij honger zeg.

FRED: Hij zal zijn krachten nodig hebben als hij naar het bos gaat. Heb jij al in een bos gewerkt, Ed?

ED: Niet bepaald.

FRED: Het is het zwaarste werk dat er bestaat. Je bent de vierde al deze week. Ze houden het niet lang vol, tegenwoordig.

BOB: Nee, ze komen en ze gaan.

FRED: Je bent de vierde al. Eerst die Hollander, dan die rotzak met zijn radio, en toen die vent met de lange vingers. Heb je zijn gezicht gezien toen ik ermee dreigde zijn smoel bij te werken?

BOB: Hij deed het in zijn broek van de schrik en kon niet snel genoeg weggkomen.

FRED: Ze moeten met hun fikken van andermans spullen blijven, zeg ik.

BOB: Dat zeg ik ook.

FRED: Dat je 't maar weet. (*boert nadrukkelijk*) Zeg eens Cees, hou 'es op met stof te maken. Wat moet onze nieuwe vriend daar wel van denken?

CEES: Ik doe ook maar mijn werk.

FRED: Werk? Dat jij dat woord durft gebruiken. Jij weet net zo min wat werken is als de doorsnee *boenjoel*. (*boenjoel*: racistisch scheldwoord waarmee mensen van Noordafrikaanse origine worden aangeduid)

CEES: Ik heb niets tegen die mensen, dus ik beschouw het als een compliment.

FRED: Poeh... Waarom ze jou in dienst houden is mij een raadsel.

CEES: Ja, dat gaat jouw stomme hersens te boven, hé?

FRED: Ik heb tenminste nog hersens.

CEES: (*smalend*) Ho ja.

BOB: Je weet toch waarom ze hem houden, Fred. Uit christelijke naastenliefde. Elfde gebod: de krankzinnigen spijzen.

CEES: Wie houdt hier de boel netjes en schept de soep op en maakt de kachel aan in de winter?

BOB: Jij Cees, toegegeven.

CEES: Ha! En wie heeft ervoor gezorgd dat we een toetje krijgen?

BOB: Jij Cees.

FRED: Ik hoor het al: Cees is de enige hier die deugt.

CEES: Zal ik eens wat zeggen? De enige hier die deugt zit in een rolstoel! En laat mij nu met rust. Deze *boenjoel* heeft nog werk te doen. (*nu is het een tijdje stil. Cees veegt de vloer aan en Fred drinkt zijn bier op en slaat daarna een krant open en Bob leest zijn brieven en Ed heeft even later gedaan met eten en hij gaat ook op bed liggen*)

FRED: Moet je dit lezen. (*citeert krantenartikel*) "Steeds meer officieren slachtoffer van agressie. Het bureau voor de statistiek van het leger stelt een stijging met vijf procent vast van het aantal gevallen van insubordinatie met geweldpleging. Vooral lagere officieren en onderofficieren hebben ermee te maken..." Ongelooflijk toch? Wel, ik weet een ding: in het legioen zou het niet waar geweest zijn.

BOB: Zolang het maar om agressie tussen mannen onderling gaat.

FRED: Hoe bedoel je?

BOB: Dat er mannen zijn die slaag krijgen van een vrouw. Dat is pas erg.

FRED: Je gelooft dat toch niet?

BOB: Echt. Reportage over gezien. Daar zaten para's en mariniers

tussen. Ze lieten zo'n kerel aan het woord, een boom van een vent, en hij beweerde dat het niet hoorde dat een man terugsloeg als hij een klap van een vrouw kreeg. En dus liet hij zich elke dag aftroeven door zijn eigen wijf.

FRED: Belachelijk! Het zou bij mij niet waar zijn.

BOB: Toch gebeuren die dingen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto